

ชื่อ-นามสกุล..... ชั้น..... เลขที่.....

แบบฝึกหัด เรื่อง การวิเคราะห์คุณค่าวรรณคดี (รสวรรณคดีไทย)

ตอนที่ ๓ จงพิจารณาว่าบทร้อยกรองที่กำหนดให้ ปรากฏรสวรรณคดีไทยใด

เสาวรจนี	นารีย์ปราโมทย์	พิโรธวาที	สัลลาปังคพิสัย
.....	๑. “พงศ์ษัตริย์ที่ศนานางเจ็อกน้อย ประไพพิศตรลักษณ์ล้ำล้วนขำคม ชนงเนตรเกศกรอ่อนสะอาด พระเพลินพิศคิดหมายเสียดายดวง		ดูเข้มช้อยโฉมเฉลาทั้งเผ้าผม ทั้งเนื่อนมवलเปล่งออกเต่งทรง ดังสุรางค์นางนาฏในวังหลวง แล้วหนักหน่วงนิกที่เจหนึไป”
.....	๒. “ถึงม้วยดินสิ้นฟ้ามหาสมุทร แม่นเกิดในใต้ฟ้าสุธาธาร แม่นเนื้อเย็นเป็นห้วงมหรรมพ แม่นเป็นบัวตัวที่เป็นภุมรา เจ้าเป็นถ้าอำไพขอให้พี่ จะติดตามทรมสงวนนวลละออง		ไม่สิ้นสุดความรักสมครสมาน ขอพบพานพิศวาสไม่คลาดคลา พี่ขอพบศรีสวัสดิ์เป็นมัจฉา เซยผกาโกสมุปทุมทอง เป็นราชสีห์สมสู่เป็นคู่สอง เป็นคู่ตรงพิศวาสทุกชาติไป”
.....	๓. “อยากลบรอยเท้าเปื้อนพื้นเรือนหอ ยิ่งอยากลบยิ่งกระจ่างไม่ร้างรา		ลบภาพคู่เคลียคลอกันต่อหน้า เห็นดำตาดำจิ้งจាំไว้ดำใจ”
.....	๔. “เหลือบเห็นกวางขำดำขลับ งามเขาเป็นกิ่งกาญจนา คอก่งเป็นวงรวาวาด เหลียวหน้ามาดูภูมิ ยามวังลี้ล้าดังลมส่ง		งามสรรสะพรั่งดังเลขา งามนิลรัตน์รูจี รูปสะอาดคราวนางสำอางศรี งามดั่งนารีชำเลื่องอาย ตัดตรงทุ่มพลันผันผาย”
.....	๕. “แล้วว่าอนิจจาความรัก ตั้งแต่จะเชียวเป็นเกลียวไป สตรีใดในพิภพจวบแดน ด้วยไฝรักให้เกินพักตรา โอ้อว่าเสียดายตัวนั้ก จะออกซื้อลือชัวไปทั่วทิศ		เพ็งประจักษ์ดังสายน้ำไหล ที่ไหนเลยจะไหลคืนมา ไม่มีใครได้แค้นเหมือนอกข้า จะมีแต่เวทนาเป็นเนืองนิจ เพราะเชื้อล้นหลงรักจึงซ้ำจิต เมื่อพลั้งคิดผิดแล้วจะโทษใคร”

..... ๖. “ลำตวนเอ๋ยจะด่วนไปก่อนแล้ว
จะโรยร้างห่างสิ้นกลิ่นมาลี

ทั้งเกิดแก้วพิกุลยี่สุนสี
จำปีเอ๋ยก็ปีจะมาพบ”

..... ๗. “พระโยคีชี้หน้าว่าอู๋เหม่
เพราะหลงผัวมัวเมาเฝ้าตะโกง
อียักขาตาโตโมโหมาก

ยังโวเว่วุ่นวายอิตายโหง
ว่ากูโงมึงก็ตกนรกเอง
รู ปก็ กากปากก็ เปราะไม่

เหมาะเหม็ง

นมสองข้างอย่างกระโปรงดูโตงเตง

ผัวของเอ็งเขาระอาไม่น่าชม”

..... ๘. “น้องเอยน้องรัก
งามองค์ทรงลักษณะวิไล
พี่หวังจากไมตรีจิต
ควรฤดวงใจไม่เมตตา
ช่างผินผันทันหลังไม่แลดู
เชิญชะม้ายชายตามมาทางนี้

นวลละล่องผ่องพัศตร์เพียงไข
พิศไหนสารพันเป็นขวัญตา
รักร่วมสนิทเสนหา
แต่จะตอบวาจากี่ไม่มี

..... ๙. “เคยหมอบใกล้ได้กลิ่นสุคนธ์ตรลบ
สิ้นแผ่นดินสิ้นรสสุคนธา

โฉมตรูชัดใจสิ่งไรพี่
จะสะบัดเบือนหนีพี่ยาโย”

..... ๑๐. “อำมรงค์รังแตนเป็นแหวนเพชร
ทับทิมแดงแสงวาม่างามงด

ละอองออบรสรินชื่นนาสา
วาสนาเราก็สิ้นเหมือนกลิ่นสุคนธ์”
แต่ละเม็ดแวววาวราวจะหยด
มรกตไพฑูรย์จำรูญราย”